

1. ágúst 1985

541

Nr. 305

REGLUGERÐ

um ráðstöfun á sérstöku fódurgjaldi, sem innheimt er skv. reglugerð nr. 259/1985 skv. lögum nr. 46 27. júní 1985, um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, vegna afurða svína og alifugla.

1. gr.

Endurgreiða skal framleiðendum á afurðum svína og alifugla hluta sérstaks fódurgjalds, sem álagt er við tollafgreiðslu á innflutt fódur, sbr. reglugerð nr. 259 frá 1. júlí 1985. Endurgreiðslan skal vera 75/80 hlutar af álögðu sérstöku fódurgjaldi, sbr. 6. gr. Af hinu álagða sérstaka fódurgjaldi renna sem næst 5/80 hlutar til Framleiðnisjóðs landbúnaðarins, að frádregnum kostnaði Framleiðsluráðs landbúnaðarins við framkvæmd endurgreiðslanna, sem landbúnaðarráðherra samþykkir.

2. gr.

Endurgreiðsla hins sérstaka fódurgjalds skv. reglugerð þessari skal eingöngu vera vegna framleiðslu á afurðum alifugla og svína frá og með 1. júlí 1985.

3. gr.

Endurgreiðsla á sérstöku fódurgjaldi fer fram af Endurgreiðslureikningi til framleiðenda sbr. 5. gr., annaðhvort með milligöngu fódursala eða beint af Endurgreiðslureikningnum. Sami aðili getur ekki látið fódursala annast um hluta endurgreiðslanna og annast hinn hlutann sjálfur, heldur verður hann að velja aðra hvora leiðina.

4. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins skal annast endurgreiðslu til framleiðenda í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar. Hinu sérstaka gjaldi skal haldið á sérgreindum reikningi, er Framleiðsluráð færir — Endurgreiðslureikningi — sem Ríkisendurskoðun annast endurskoðun á. Ríkisféhirdir gerir skil mánaðarlega til Framleiðsluráðs, til færslu á Endurgreiðslureikning, á hinu sérstaka fódurgjaldi samkv. reglugerð nr. 259/1985, hvort sem er í formi sjálfskuldarábyrgðar eða peninga. Framleiðsluráð gerir á sama hátt skil mánaðarlega til Framleiðnisjóðs á þeim hluta hins sérstaka fódurgjalds, er greiða ber í sjóðinn, sbr. 1. gr., og gjaldfallið er, sé um sjálfskuldarábyrgð að ræða.

5. gr.

Nú velur framleiðandi, sem á rétt á endurgreiðslu á sérstöku fódurgjaldi, þá leið að fódursali annist endurgreiðsluna og gefur hann þá viðkomandi fódursala (fódursölum) umboð til þess fyrir sína hönd. Áður en Framleiðsluráð staðfestir endurgreiðslur samkvæmt framlögðum gögnum frá fódursölum, skal umboð fódursalans til að annast endurgreiðslur fyrir hönd hvers framleiðanda liggja fyrir. Umboðið gildir svo lengi sem það er ekki afturkallað.

6. gr.

Endurgreiðsla hins sérstaka fódurgjalds skal miðuð við framleiðslumagn og fer fram í tveimur áföngum. Í fyrsta lagi við fódurkaup, en þá endurgreiðast 60/80 hlutar hins sérstaka fódurgjalds eins og það er fullreiknað, þ. e. nú 80% af tollverði. Endurgreiðslan reiknast af hverri fódurtegund fyrir sig skv. 8. gr. Í öðru lagi á þriggja mánaða fresti samkvæmt framlögðum skýrslum um framleiðslumagn til Framleiðsluráðs landbúnaðarins á s. l. 3ja mánaða tímabili, í fyrsta sinn frá 1. júlí 1985, og er það lokagreiðsla, þannig að endurgreiðslu eftir framleiðslumagni, er nemur 75/80 hlutum af fullu sérstöku fódurgjaldi, verði náð, sbr. þó 11. gr.

7. gr.

Fóðursölum er heimilt við sölu á fódri til framleiðslu á afurðum alifugla og svína, að endurgreiða 60/80 hluta hins sérstaka fódurgjalds, að fenginni staðfestingu Framleiðsluráðs landbúnaðarins á endurgreiðslurétti hvers einstaks framleiðanda. Framleiðsluráð landbúnaðarins veitir aðilum því aðeins rétt til endurgreiðslu, að þeir hafi lagt fram tilskilin gögn, sbr. 10. gr.

8. gr.

Fóðursalar skulu senda Framleiðsluráði landbúnaðarins mánaðarlega skilagrein um endurgreidd fódurgjöld. Á þeirri skilagreini komi fram nafn, nafnnúmer og heimili fódurkaupanda, tegund og magn fóðurs og endurgreiðslur hvers framleiðanda. Jafnframt skal fóðursali láta fylgja verðútreikning, er sýni m. a. hver hluti hins sérstaka fódurgjalds er í verði fóðursins og hver hinn endurgreiðsluhæfi hluti er í sama fódri, þ. e. 60/80 hlutar hins sérstaka fódurgjalds.

9. gr.

Óski framleiðandi eftir endurgreiðslu 60/80 hluta fódurgjalds vegna staðgreiðslu á fódurkaupum, skal hann skila til Framleiðsluráðs landbúnaðarins sömu upplýsingum varðandi hlut fódurgjalds í verði fóðursins og koma fram í 8. gr.

10. gr.

Til þess að framleiðandi á afurðum alifugla og svína öðlist rétt til endurgreiðslu á fódurgjaldi, er honum skylt að leggja fram framleiðsluskýrslur eða vottorð um bústofn, ef framleiðsla er á byrjunarstigi, til Framleiðsluráðs landbúnaðarins.

Á skýrslunum komi fram nafn, nafnnúmer og heimilisfang framleiðandans og magn hverrar afurðar og hverjum seld. Skýrslum þessum ber að skila á eftirfarandi hátt:

A. Mánaðarleg skil komi frá:

1. Framleiðendum á afurðum svína.
2. Framleiðendum eggja, sem hafa 200 varphænur eða fleiri.
3. Framleiðendum á alifuglakjöti.

B. Skil á þriggja mánaða fresti komi frá framleiðendum eggja með 50—200 varphænur.

C. Skil einu sinni á ári komi frá framleiðendum eggja, sem hafa innan við 50 varphænur. Skilafrestur á skýrslum er þrjár vikur frá lokum hvers tímabils.

Framleiðsluráð landbúnaðarins útbýr skýrsluform og sendir til viðkomandi aðila eftir forðagæsluskýrslum eða vottorðum um bústofn, ef framleiðsla er á byrjunarstigi.

11. gr.

Seinni hluti greiðslu á hinu sérstaka fódurgjaldi, þ. e. sem svarar til 15/80 hluta á fullu gjaldi sbr. 6. gr., skal reiknaður eftir framleiddum afurðum alifugla og svína, þannig að ekki

verði endurgreitt á meira magn kjarnfóðurs til framleiðslu afurða á liðnu þriggja mánaða tímabili en nemur eftirfarandi:

Fyrir hvert kg svínakjöts	5,9 kg fóðurs
Fyrir hvert kg eggja	5,3 kg fóðurs
Fyrir hvert kg kjúklingakjöts og kalkúnakjöts	4,5 kg fóðurs
Fyrir hvert kg kjöts af öðrum alifuglum	4,0 kg fóðurs

Engar endurgreiðslur verða fyrir kjöt af varpfuglum.

Egg sem fara til útungunar reiknast þannig, að fyrir hvert kg eggja til framleiðslu holda-kjúklinga lagt í útungunarvél reiknist 11,5 kg fóðurs og fyrir framleiðslu eggja til eldis varpfugla reiknist 7,5 kg fóðurs á kg eggja.

Framleiðendum eggja með færri en 50 varphænur skal áætluð endurgreiðsla m. v. 12 kg framleiðslu eggja eftir hverja hænu á ári.

Framleiðsluráði er heimilt að endurgreiða framleiðendum á afurðum alifugla og svína, umfram það sem útreikningur skv. 1. mgr. þessarar gr. leiðir til, í eftirfarandi tilvikum:

1. Sé um nýbýlinga að ræða, sem vegna bústofnsauka kaupa fóður umfram það sem er eðlilegt skv. afurðum á tímabilinu.
2. Vegna áfalla í framleiðslu af völdum sjúkdóms eða óhapps, sem leiðir til þess að notkun fóðurs er verulega umfram afurðir.

Framleiðsluráð reiknar endurgreiðslu skv. tölulið 1 og 2 af framlögðum gögnum, sem það telur nauðsynleg.

12. gr.

Við ákvörðun endurgreiðslu á 15/80 hlutum hins sérstaka fóðurgjalds hverju sinni, skal reikna fyrir hverja tegund afurðar, sbr. 11. gr., meðaltal sérstaks fóðurgjalds í seldu fóðri skv. skýrslum frá fóðursölum, sem borist hafa til Framleiðsluráðs landbúnaðarins, yfir það tímabil sem endurgreiðslan nær til.

Hverjum framleiðanda greiðist fjárhæð, sem er margfeldi af framleiðslumagni hans og áætlaðri fóðurnotkun, sbr. 11. gr., og 15/80 hlutum hins reiknaða meðaltals af sérstöku fóðurgjaldi, sbr. 1. mgr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins annast þessa útreikninga og sér um greiðslur til framleiðenda.

Heimilt er að inna af hendi greiðslur til framleiðenda á 15/80 hlutum hins sérstaka fóðurgjalds, með skuldajöfnunarávísun Endurgreiðslureiknings, sbr. 2. mgr. Skuldajöfnunarávísun notist til fóðurkaupa eða framvísist Endurgreiðslureikningi, þegar fóðurgjaldið gjaldfellur samkvæmt skuldaviðurkenningum fóðurinnflytjanda.

13. gr.

Reglugerð þessi er sett með heimild í 30. gr. l. nr. 46/1985 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum og gildir til 31. desember 1985.

Ákvæði til bráðabirgða.

Endurgreiðsluréttur skv. 6. gr. er bundinn því, að framleiðendur á afurðum alifugla- og svína hafi skilað framleiðsluskýrslum fyrir 1. og 2. ársfjórðung 1985 skv. 7. gr. auglýsingar nr. 85/1985 um endurgreiðslu á kjarnfóðurgjaldi til alifugla- og svínaræktar, skv. l. nr. 95/1981.

Í júní 1985 skulu gilda ákvæði auglýsingar nr. 85/1985 um endurgreiðslu á kjarnfóðurgjaldi til alifugla- og svínaræktar.

Landbúnaðarráðuneytið, 1. ágúst 1985.

Jón Helgason.

Guðmundur Sigþórsson.